

kan sammenlignes med et Trinbræt. Efter denne Plan kan rejsende fra Nørrebros Personstation ikke medtage noget som helst Gods, f. Eks. ikke Barnevogne eller Cykler. En Kone, som med sine smaa Børn vil besøge Slægtninge i Omegnen eller foretage en lille Skovtur, maa vandre fra det yderste Nørrebro ind til Hovedbanegaarden med Børn og Barnevogn, hvis hun vil med Toget. Der besørgedes i 1918 400 000 rejsende alene paa Nørrebros Station; det forekommer mig derfor, at Trafikken paa denne Station er saa stor, at Statsbaneledelsen burde tage Hensyn dertil og vise sig imødekommende. Saa vidt jeg ved, ser den højtærede Minister heller ikke velvilligt paa, at man saaledes har villet reducere Stationsforholdene paa Nørrebro, Ministeren billiger det vist ikke, men Befolkningen er jo ikke vidende om, hvorledes Ministeren ser paa dette Spørgsmaal, og derfor beder jeg ham besvare de to Spørgsmaal, jeg har rettet til ham.

Hedelund: Maa jeg takke den højtærede Minister for offentlige Arbejder for Ændringsforslaget under Nr. 29 om et Tilskud til Forlængelse af Thunø Havns søndre Mole, og maa jeg takke Finansudvalget for den Tilslutning, det har givet Ændringsforslaget. Jeg har været ovre at se paa Forholdene og kan bevidne, at den Motivering, som medfulgte Andragendet, er fuldstændig rigtig, og at det paa Thunø vil vække almindelig Tilfredshed, naar man erfarer den Stilling, Ministeren og Finansudvalget har taget til det indsendte Andragende.

Lundberg: I Anledning af Samraadet om Bevillingen til rullende Materiel, som mit Partis ærede Ordfører (L. Rasmussen) har omtalt, vil jeg gerne sige et Par Ord. De fleste vil vel forstaa, at det virker noget opskræmmende paa dem, der er nær knyttet til Randers By, at der tilsyneladende er Udsigt til, at Fabrikken „Scandia“ i væsentlig Grad skal indskrænke sin Produktion. Efter Statsregnskabet er der, saa vidt jeg kan se, sidste Aar brugt over 9 Mill. Kr. til rullende Materiel, medens der paa det foreliggende Finanslovsforslag kun er opført 2 400 000 Kr.; og da dertil yderligere kommer, at der næsten daglig sker ret store Afskedigelser paa Waggonfabrikken „Scandia“, og det tilmed siges fra de ledendes Side, at der desværre ikke er nogen Udsigt til, at det afskedigede Mandskab kommer i Arbejde igen i en overskuelig Fremtid, fordi man maa indskrænke Driften,

og da den Opfattelse, at Ministeriet bevidst holder igen med Hensyn til Indbringelse af Ordre og i det hele taget med Hensyn til at stille Penge til Disposition til dette Formaal, er ret udbredt blandt dem, der har særligt Kendskab til Forholdene, vil jeg gerne foranledige en Udtalelse af den højtærede Minister om denne Sag. Jeg ved vel, at der i lang Tid har været Vanskelighed med at fremskaffe Hjul, idet de, saa vidt jeg ved, skal komme fra Ruhromraadet, saaledes at man midlertidigt har maattet stille en Del Vogne paa brugte Hjul, men der er meget, der tyder paa, at Ministeriet bevidst holder igen, saaledes at „Scandia“ i større og større Udstrækning vil blive nødsaget til at afskedige de paa Fabrikken beskæftigede Arbejdere, og det nærer man stor Bekymring for i Randers.

Selv om Randers, navnlig set med vore Øjne, ikke er nogen helt lille By, saa er „Scandia“ en saa stor Virksomhed, at det ikke kan undgaas, at den øver stor Indflydelse paa det økonomiske Liv i Byen. Fabrikken har en Overgang beskæftiget indtil 670 Mand, medens det normale er 500 Mand, der beskæftiges daglig Aaret rundt, saa man vil kunne forstaa, at den er af Betydning for Byen; i Øjeblikket er Antallet af beskæftigede Arbejdere 334. Jeg vil gerne stille nogle Tal, som maaske kan give et Indtryk af Virksomhedens Betydning for Randers By, til Disposition for den højtærede Minister. Ser man f. Eks. paa Skatteindtægten, som Byen faar derigennem, vil det vise sig, at det ikke er saa helt smaa Tal. Af de 431 Mand, som gennemsnitlig har været beskæftiget paa Nummer, som man siger, paa Fabrikken i 1923, boede de 80 i Landkommunen, medens 351 boede i Randers Kommune. Deres gennemsnitlige Fortjeneste har været 3 944 Kr. aarlig. Det betyder for de i Randers boende Arbejdere i alt et Beløb paa 1 384 344 Kr. rundt regnet, eller omtrent 1 400 000 Kr. aarlig. Naar de lovlige Fradrag er foretaget, vil det skattepligtige Beløb efter en kalkulatorisk Udregning blive 702 000 Kr., og med den Skatteprocent, som vi har — jeg kan vel ikke sige er saa heldige at have —, nemlig 18 pCt., vil man let kunne regne ud, at det giver 126 000 Kr. i Kæmnerkassen. Det er Lønarbejderne, jeg her har talt om. Funktionærerne har en samlet Indtægt af 300 000 Kr. — her regner jeg ikke med Direktør Bruun, der ikke svarer direkte Kommuneskat, men kun Erhvervsstat —, og deres skattepligtige Indtægt er 280 000 Kr., hvilket giver et Skattebeløb af 50 400 Kr.